A°. 1832. N°. 45.

ZONDAG DEN 3den JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Algemeene Secretarij.

Den 1 Junij 1832.

Het voor de Nederlandsche West-Indische Bezittingen ter voldoening aan Z. M. Besluit van 19 Februarij, d. j. No. 25, ingesteld MILITAIR GEREGSTHOF, op heden met den fungerenden Procureur Generaal, als Advocaat-Fiscaal en den Griffier van het Hof van *Civile en Criminele Justitie*, als zoodanig bij het Militair Geregtshof fungerende, zijnde bijeen gekomen in het Lokaal van het Hof van Justitie, heeft de Gouverneur Generaal, vergezeld van den Algemeenen Secretaris en van een van Zijner Excellentie's Adjudanten, zich naar genoemd Lokaal begeven, en het Militair Geregtshof met eene toepasselijke aanspraak plegtig geinstalleerd; waarna de President en Leden, Advocaat-Fiskaal en Griffier den Eed, bij het *Reglement op de Militaire regtspleging voor de Landmagt in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen* voorgeschreven, in handen van den Gouverneur Generaal hebben afgelegd; terwijl vervolgens door den Gouverneur Generaal, de Leden, uitmakende het genoemd Geregtshof, met hunne in functie treding zijnde geluk gewenscht, de toepraak van Zijne Excellentie door den President, Mr. A F. LAMMENS, op eene toepasselijke wijze is beantwoord.

Bestaande thans het Militair Geregtshof uit de navolgende Leden:

Mr. A. F. LAMMENS, *President.*
Mr. P. TROMPERT.
Mr. P. FIERS SMEDING.
G. VAN DEN HEUVEL, *Kapitien bij het Bataillon Jagers*, No. 27, (benoemd ter vervanging van den *Majoor der Artillerie* D. W. DURSTELER, op deszelfs verzoek, uithoofde van zijn op handen vertrek naar het Moederland, als Lid van voormeld Geregtshof ontslagen.)
C. F. VAN CASTEREN, 1ste *Luitenant Kwartiermeester bij het Bataillon Jagers* No. 27.
R. H. ESSER, 1ste *Luitenant Adjudant, Chef van den Staf.*
J. MULLER, 2de *Luitenant Adjudant bij het Bataillon Jagers*, No. 27.
G. MABE, 1ste *Luitenant bij het* 1ste *Bataillon Veld-Artillerie*, als plaatsvervangend Regter.
Mr. H. R. HAIJUNGA, fungerend *Advocaat-Fiscaal.*
En A. VAN MEERTEN, *Griffier.*

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 2 Junij 1832.

Het vertrek van Z. M. Brik van Oorlog *Valk*, onder bevel van den Luitenant ter Zee der 1ste Klasse H. J. GALUP, op aanstaande Maandag den 4den dezer, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin* naar *Curaçao* bepaald zijnde, zoo wordt daarvan aan de belanghebbenden kennis gegeven, met informatie voorts, dat de Brieven naar bovengenoemde Eilanden bestemd, tot den namiddag van dien dag tot *twee* uren zullen worden aangenomen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Breda, 4 *April.* Den 25 is te Warschau een keizerlijk manifest bekend gemaakt, hetwelk tot begeleiding strekt van door hoogstdenzelven verleende organieke statuten, omtrent den nieuwen regeringsvorm van het koningrijk Polen. In dat manifest zegt de keizer, dat deszelfs doorluchtige voorganger, keizer *Alexander*, niet slechts grootmoedig aan Polen deszelfs volksbestaan in het jaar 1815 had wedergegeven, maar aan hetzelve afzonderlijke wetten, die in een wettig charter opgenomen waren, had geschonken; dat deze weldaden door de oproerigen ganschelijk zijn miskend, en zij zich van dezelve bediend hebben tot omverstooting van dat groote werk; dat daaruit allerlei onrust, bloedvergieten, burgerkrijg en vernietiging van het geluk van Polen is voorgesproten; dat al deze treurige omstandigheden thans door het bedwingen van den opstand hebben opgehouden; dat het thans de pligt is van hem (keizer), alle middelen bij de hand te nemen, ter voorkoming, dat zulke rampen geen plaats meer kunnen vinden; dat daartoe; bij de waarborging van de zekerheid der personen en eigendommen, van de gewetensvrijheid, van alle wetten en voorregten der steden en gemeenten, en bij een afzonderlijk bestuur, als het meest doelmatig middel is aangemerkt, *dat Polen niet ophoude een integrerend deel des keizerrijks uit te maken, en dat de Polen daardoor van nu voortaan met de Russen eene eenige, door overeenstemmende en broederlijke gezindheden verbondene, natie zullen zijn*; dat naar die grondslagen, het Z. M. behaagd had, op den dag der uitvaardiging van dit manifest (den 26 februarij), aan Polen de nevensgaande organieke statuten te verleenen.

De hoofdzakelijke inhoud dezer organieke statuten komt hierop neder: dat het Koninkrijk Polen *voor altijd met het Russische Keizerrijk vereenigd wordt en van hetzelve een integrerend gedeelte zal uitmaken*; dat hetzelve een afzonderlijk burgerlijk en lijfstraffelijk wetboek zal hebben, en dat de wetten en voorregten der steden en gemeenten in kracht zullen blijven; dat de krooning van den Keizer van Rusland en van den Koning van Polen voortaan in Moscau door eene en dezelfde daad, in tegenwoordigheid der daartoe afgevaardigde personen, zal plaats vinden; dat de godsdienstvrijheid is gewaarborgd; dat de Katholijke godsdienst, als die van de meerderheid der bewoners, een onderwerp van de bescherming en de welwillendheid der regering zal uitmaken; dat de persoonlijke vrijheid wordt verzekerd; dat niemand, dan in de door de bepaalde gevallen en volgens de voorgeschreven vormen, zal in hechtenis mogen genomen worden, en ten minste binnen drie dagen voor den bevoegden regter zal moeten gesteld worden; dat de straf van verbeurdverklaring niet kan uitgeoefend worden dan in staatkundige misdrijven van de zwaarste soort; dat de drukpers aan eene onvermijdelijke beperking zal onderworpen worden; dat het Koningrijk Polen tot de algemeene uitgaven des Keizerrijks zal bijdragen, naar mate van deszelfs verhouding, dat de handelsbetrekkingen tusschen het Koningrijk en het Keizerrijk in het belang der twee partijen zullen geregeld worden; *dat er van nu voortaan slechts één leger voor Polen en Rusland zal bestaan*; dat de Keizer zich voorbehoudt, het aandeel 't welk Polen voor het leger zal leveren, nader te bepalen; dat het hoofdbestuur zal zijn zamengesteld uit eenen door den Stadhouder voorgezeten' raad van bestuur; dat die raad de benoeming der aartsbisschoppen, bisschoppen, directeuren-generaal, enz., zal voordragen, welke uit alle onderdanen Zr. M., zonder onderscheid, kunnen gekozen worden; dat er buitendien een Staatsraad zal zijn, die voornamelijk belast zal zijn met de uitvoering der wetten, het bestuur der geldmiddelen, enz.; dat alle regeringsaangelegenheden in de Poolsche taal zullen behandeld worden; dat de oude verdeeling des lands zal voortduren, gelijk mede de districtscommissien, de vergadering van den adel, de stedelijke raden enz.

(*Bredasche Courant.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 31 *Maart.* Luidens berigten van de Servische grenzen, den 20sten dezer gedagteekend, was de rust in Bosnien op verre na niet hersteld, doch zouden de oproerigen zich binnen kort, tegen eene geduchte magt te verdedigen hebben. Vorst *Milosch* namelijk, wiens tusschenkomst zich tot heden toe bij overreding bepaald had, was thans met de Porte overeen gekomen, om een leger van twaalf duizend man hulptroepen te leveren en alsdan gezamenlijk de weerspannigen te bedwingen. Voorts had men aldaar berigten uit Konstantinopel ontvangen, welke ten aanzien van de Grieksche zaken eene gewenschte schikking deden hopen. Sir *Stratford Canning* zoude in zijne onderhandeling over eene uitbreiding der grenzen van den Griekschen staat, genoegzaam zijn geslaagd; de Porte immers had alle bedenkingen opgegeven, en zoo men zegt er zelfs op aangedrongen, dat de nieuw benoemde vorst, ten spoedigsten onder de bescherming der bemiddelende mogendheden, het bestuur zoude aanvaarden, en een einde zoude maken aan de regeringloosheid, welke den handel in den Levant met eenen geheelen ondergang bedreigt.

(*Bredasche Courant.*)

Frankfort, 3 *April.* Bijzondere brieven uit Rome van den 22sten Maart, behelzen onder andere het volgende, waaruit tevens blijkt, dat men zich nog geenszins stellig overtuigd hield van eene spoedige ontruiming van den Kerkelijken Staat door de vreemde troepen.

»De fransche scheepsbevelhebber *Lasuze*, welke den teruggeroepen kapitein *Gallois* in het commando moet vervangen, heeft op zijne reis naar Ancona eenige dagen hier vertoefd, doch is evenmin als in der tijd de generaal *Cubières* bij den staats-secretaris toegelaten. De pausselijke regering gevoelt volkomen de kracht, welke haar toestand door de gewelddadigheid der Franschen bekomen heeft, en weet, dat zij bij de handhaving harer eigene onafhankelijkheid en souvereiniteit, de zaak van alle regeringen verdedigt. Zij erkent geen middenweg ter oplossing van de vraag, of zij meester in hare Staten zij, dan niet; of zij regt hebbe, de hulp van eenen naburigen Staat in te roepen en te gebruiken, of af te wijzen; of zij bevoegd zij, om zich met waarborgen al dan niet te vrede te houden, en of men van haar eischen kan, dat zij hare eer en regten met voeten laat treden, om dat de minister van een vreemd hof genoodzaakt is eene daad van geweld te werk te stellen, ten einde aan de hem steeds meer en meer in 't naauw brengende oppositie eene wel of kwalijk berekende afleiding te geven.

»Wat de door den Paus geëischte voldoening betreft, men twijfelt geenszins, of

de fransche regering zal dezelve geven, maar over de vraag, waarin dezelve bestaan zal, loopen de gevoelens verre uit een. Of echter die voldoening zich zal uitstrekken tot hetgeen ten deze van het meeste belang gerekent wordt, namelijk de ontruiming van den Kerkelijken-Staat, dan of veeleer de Paus, *den toestand van het fransche ministerie in aanmerking nemende*, in zoo verre van zijne regten zal afstand doen, dat hij den Franschen zal toestaan, om, *op door hem voorgeschrevene voorwaarden en tegen behoorlijken waarborg, nog eenen tijd lang in Ancona te blijven*, — dit zal hoogstwaarschijnlijk afhangen, van de taal, welke de fransche regering zal willen voeren. Zoo veel schijnt zeker, dat de Paus de veelvuldige pogingen van het ministerie *Périer*, om den stroom der revolutie te keer te gaan, niet miskent, en geen deel kan nemen aan de vreugde, welke deszelfs val bij de vijanden van orde zoude te weeg brengen. Maar de Paus kan ook nimmer haar zegel hechten aan de stelling, dat, terwijl eene andere onafhankelijke magt, op goede, redelijke en door Frankrijk zelf gebillijkte gronden, op zijne aanvraag hem hulp verleende, dit Rijk bevoegd, ja het aan zich zelf verschuldigd zoude wezen, om, gevraagd of niet, hetzelfde te doen. — Men verzekert, dat de fransche gezant heden een gehoor bij den Paus zal hebben; misschien zal zulks tot eene eerste schrede op den weg van schikking leiden,

»De Legatien, alwaar de krijgsmagt der Oostenrijkers versterkt is, zijn rustig, in weerwil van de pogingen, welke worden aangewend om onlusten te verwekken; de onruststokers brengen het niet verder dan tot buitensporigheden van het gemeenste volk.«

— Sedert den 15den Maart heeft in het zwitsersche kanton Bazel eene volkomene afscheiding plaats tusschen de stad en de ontevredene landgemeenten. Het bestuur heeft op den genoemden dag de beambten terug ontboden uit de gemeenten, welke geen genoegen nemen met de bestaande staatsregeling, en die streken geheel aan haar zelven overgelaten. Daarop hebben de bedoelde gemeenten, 45 in getal, van haren kant afgevaardigden naar Liestal gezonden, en een afzonderlijk bestuur opgerigt; tevens is door die afgevaardigden bepaald: »dat de afgescheidene gemeenten een van de stad Bazel onafhankelijken souverein gedeelte des kantons zullen uitmaken, onder den naam van *het kanton Bazel landelijk gedeelte*; — dat zij bereid zijn, om zich weder met de stad Bazel te vereenigen, indien dezelve toestemt in de oprigting van eenen door de gezamenlijke bevolking des kantons, naar evenredigheid van het aantal inwoners, te kiezen constituerenden-raad; — dat intusschen voor het kanton Bazel landelijk gedeelte een dergelijke constituerende-raad zal worden verkozen, dewelke met het ontwerpen eener staatsregeling belast zal wezen, en inmiddels ook de wetgevende magt zal uitoefenen; — dat men zich in gemeenschap zal stellen met den Landdag en deszelfs commissarissen, ten einde des te beter voor het behoud der orde te zorgen, enz. — Aan het hoofd van het te Liestal verkozene bestuur staat de bekende *Gutzweiler*. — Dit alles, zoowel hetgeen van den kant der stad, als van de zijde der ontevredene gemeenten geschied is, is verrigt in weerwil van den zwitserschen Landdag, welke echter van zijnen kant, het zij uit onmagt, het zij uit onwil, nog tot geen besluit is gekomen, waardoor op eenige andere wijze aan den jammerlijken toestand des kantons een einde zoude kunnen gemaakt worden.

— Naar men zegt, zoude de Koning van Pruissen niet toestemmen in eene afscheiding van het vorstendom Neufchatel van het zwitsersch verbond.

(*Haarl. Courant.*)

INVALLEN.

Onze hedendaagsche staatkundige wereld is een schouwtooneel, waarop een groot drama uitgevoerd wordt, getiteld: *de verwarring of de invloed van tegenstrijdige begrippen*, getrouw uit het Fransch in het Duitsch, Italiaansch en Vlaamsch overgezet.

Als men den inwendigen toestand van *Frankrijk* gadeslaat, kan dat rijk met het volste regt tegenwoordig vergeleken worden bij den stal van AUGIAS. De verstandig en gemagtigd denkenden mogen wenschen, dat er zich spoedig een HERKULES opdoe, om het van de opgehoopte onreinheden te zuiveren.

De vrijheid is eene schoone vrouw, die aller oogen tot zich trekt en overal hare aanbidders heeft. Zij ontvlugt echter de meesten, omdat zij een' afkeer van allo lichtmissen en wildzangen koestert, en hare vriendschap aan niemand anders dan aan deugdzamen, verstandigen en edelhartige vereerders van het ware, goede en schoone toekent.

De Engelsche staatkunde is een tweeslachtig wezen, zij behoort tot de kruipende en vliegende diersoorten, vereenigende in zich de listigheid der slang met de hebzucht van den roofvogel.

Europa wordt ons, gewoonlijk, zinnebeeldig voorgesteld onder de gedaante eener zittende dame, wier kapsel is *Portugal*, gelaat *Spanje*, hals, schouders en borst *Frankrijk*, linkerarm *Engeland* en regterarm *Italië*, boezem *Zwitserland*, *Belgie* en *Nederland*, middenlijf *Duitschland*, rug *Hongarije*, schoot *Denemarken*, kniën *Noorwegen*, opperkleed *Rusland*; zijnde de leuning van haren stoel *Turkije*. Deze dame verkeert, wat hare phijsieke en moreele gesteldheid betreft, tegenwoordig in eenen buitengewoon zonderlingen toestand. Zij laboreert sedert eenigen tijd aan duldelooze schele hoofdpijn, tot welker genezing twee voorname artsen, alias gepatenteerde kwakzalvers, met een' onder hun opzigt werkzamen kandidaat in de heelkunde, zich vrijwillig hebben aangeboden; volgens het begrip dier heeren, zal men genoodzaakt zijn een zeker toereikend getal bloedzuigers te appliceren, waartegen zij zich echter, uit haar gelaat af te leiden, waarop eene in het oog loopende ongerustheid en wrevelmoed zigtbaar is, met kracht en geweld schijnt te zullen verzetten. Het valt bovendien niet te loochenen, dat zij, behalve gezegde hoofdpijn, ook eene zware bezetting op de borst heeft, en sedert een paar jaar, zoo geweldig hoest, dat men het in de andere werelddeelen van tijd tot tijd duidelijk kan hooren. De wijzen der aarde dienen haar, ter overwinning dier kwaal, wel allerlei verzachtende ook zelfs prikkelende middelen toe, maar tot nog toe zonder vrucht. Daarenboven klaagt zij, en niet zonder rede, over hevige jicht in de beide armen, en obstructies. Vroeger was zij eene martelares van kramp in de kniën; thans schijnt die pijn zich meer te bepalen tot scheuten in den boezem en den rug, waartegen men ook al de noodige wrijfmiddelen bezigt. Hoe slecht het intusschen met haar bovenlijf gesteld zij, hare spijsvertering gaat tegenwoordig geregelder dan een jaar geleden.

Waren hare zinnelijke lusten maar meer in overeenstemming met de wezenlijk goede hoedanigheden van haar hart! Daaraan hapert het echter het meest, en wat zij ook door ondervinding geleerd hebbe, dat het zinnelijke voor het zedelijke behoort achter te staan: zij schijnt aan dat oor nog geweldig doof. Altijd begeerig naar maagbedervende snoeperijen verspilt zij veel gelds, dat zij tot nuttige einden kon besteden! Wat nieuw is bekoort haar gewoonlijk bij uitstek, als is het inderdaad slechts klatergoud. Wanneer zal zij eens, hersteld naar ligchaam en ziel, een toonbeeld van uit- en inwendige gezondheid en zielrust worden?!

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.